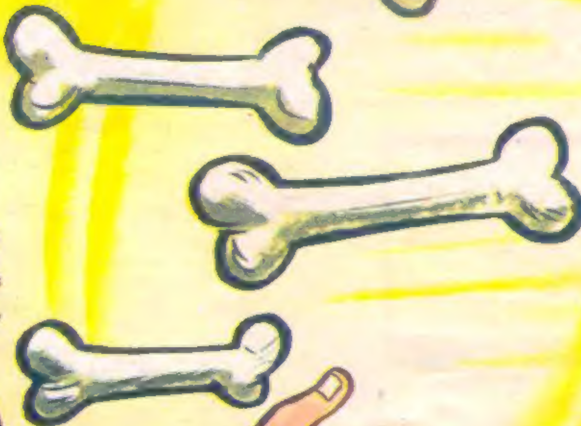
EEN WEEKBLAD MET MICKEY EN KUIFJE

PEP

Nr. 25 20 juni 1964

35 ct. p.w. losse nrs.
45 ct. België 7 fr.

HALLO, beste vrienden!

HET zeilbootje dat je ziet op de foto hierbij, is gemaakt van polyester. Dat is tegenwoordig echt niet meer zo opzienbarend, dat een artikeltje erover in PEP niet zou mogen ontbreken. Wat wèl voor elke rechtgeaarde PEPpeling een verrassing zal zijn, is de naam van het bootje. Het heet „Pepper"... en dáárom vonden we het toch wel de moeite waard jullie ermee in kennis te brengen! Op de pagina's 16 en 17 staan foto's van dit scheepje en ook enkele wetenswaardigheden over deze haast-naamgenoot...... Ook op pagina 18 hebben wij het op het water gezocht, op een heel vreemde manier trouwens. Het „ding" dat daar beschreven wordt, heet „Amphicar" en het is geen boot. Het ziet er uit als een heel gewone auto, tot je er 'ns onder kijkt. Dan zie je twee schroeven zitten, waar de auto op het land weinig aan heeft, maar waarmee hij op het water nog een vrij behoorlijke snelheid kan ontwikkelen. Nu is alleen nog het wachten op de „Amphiplane", het vliegtuig dat ook kan rijden en varen; hoewel je het met evenveel recht een auto zou kunnen noemen, die ook kan varen en vliegen, of een boot, die... laten we er maar mee ophouden. Hij is er nog niet, maar je zult zien dat er ooit wel 'ns zoiets komt!

De Pepper in actie: een fijn, volgzaam schip, waar veel Pep in zit.

VOOR PIENTERE PEP PUZZELAARS

TOVERVIERKANT

Voor twee dieren, het ambtskleed van een rechter en een aangestoken appel moet je proberen de juiste woorden te vinden. Je kunt zelf nagaan of je de goede woorden hebt, want als je ze van links naar rechts invult in het schema, moeten daar van boven naar beneden precies dezelfde woorden komen te staan. Een „tovervierkant" heet zo'n puzzel. Dat is wel wat overdreven, maar een leuke puzzel is het! Als je hem hebt opgelost, moet je ook eens proberen een prijs in de wacht te slepen. Schrijf de vier gevonden woorden op een briefkaart en stuur deze vóór 25 juni naar redactie PEP, Postbus 1444, Amsterdam. Schrijf in de linkerbovenhoek aan de adreszijde van de briefkaart: PEP-puzzel nr. 25.

De oplossing van onze grote Verkiezings-prijsvraag wordt gelijk met de namen van de prijswinnaars in PEP nr. 30 bekendgemaakt!

PRIJZEN

1e prijs: een horloge; 2e prijs: een fototoestel; 3e prijs: een tafeltennisspel; 4e prijs: een kruiswoordspel; 20 troostprijzen: een bal.

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG Nr. 18:

Horloge: Huib Mollet, Willem de Zwijgerlaan 45, Oisterwijk; Fototoestel: Tina Wijkstra, Thedemarte 74, Bedum; Tafeltennisspel: Gerrit de Jaeger, Nic. Beetslaan 17, Bovenkerk; Kruiswoordspel: Ankie Kampman, Prinsenstr. 5a, Meppel.
De winnaars van een troostprijs krijgen deze rechtstreeks thuisgestuurd. Hun namen komen niet in PEP te staan.

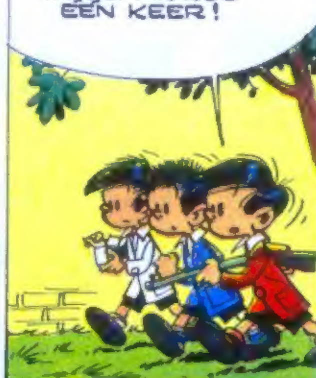

Ton en Tineke

door Franquin

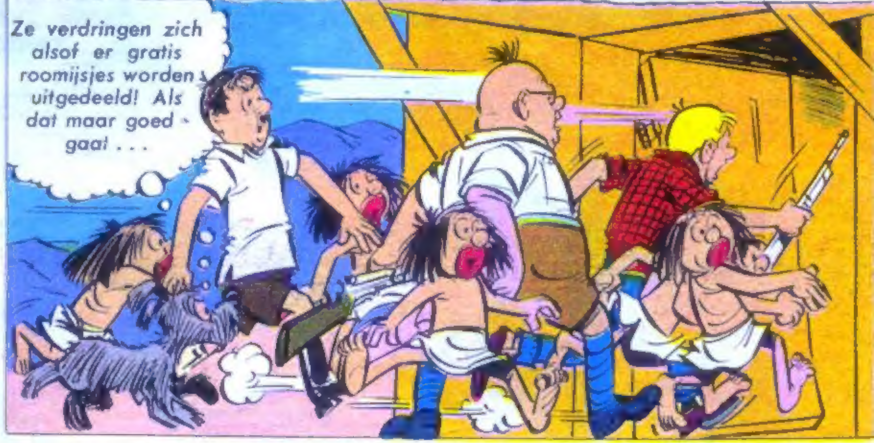

Pep in het land van BOEM-BOEM

Terwijl Dik Dreuner en zijn mannen via een tunnel Pep en zijn vrienden proberen te overvallen, rammeien dezen de deur van Diks gouden huis . . . .

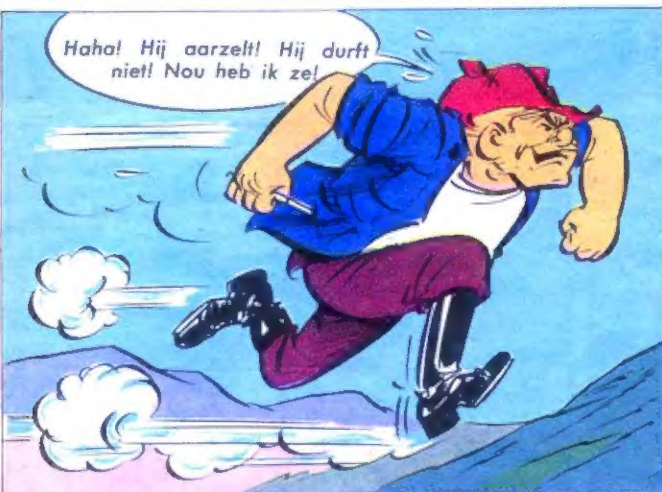

Hé, wat bezielt u opeens? Wat gaat u doen?
Ik hoor dreunende voetstappen naderen! Stel je eens voor dat die olifant of die gorilla terugkomt! Ik moet er niet aan denken!

Daar komt Dreuner!

Nee, ik kan niet in koelen bloede iemand zomaar neerschieten! Zelfs zo'n schurk niet!
Schieten! Schiet dan toch!

Haha! Hij aarzelt! Hij durft niet! Nou heb ik ze!

PANG!
De stommeling! Hij schiet in de lucht! Als hij denkt dat hij me op die manier . . .

..kan tegenhouden!

Dat was een handig schot, Pep! Oooooh! Kijk nou eens!
ZWIIIIP!

De ongelukkige! Terwijl hij viel, heeft hij de allesvernietiger in werking gesteld en is er nu zelf het slachtoffer van geworden! Wat afschuwelijk!

Dit is verschrikkelijk! Die gescheurde kleren... dat hoopje stof... Dat is alles wat er van hem over is. Zelfs de alles-vernietiger heeft zichzelf vernietigd!

Oh la lalalala!
?
?
?

DAN COOPER

Aan het Verbrande Meer organiseert de testploeg van de Kangoeroe en de Boemerang een viswedstrijd, terwijl in een

in HET WAAGSTUK

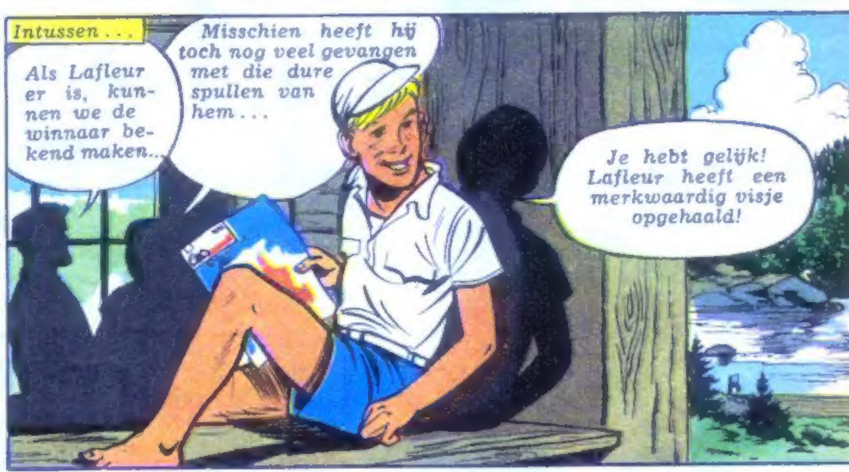
geheime vergadering het ministerie van Defensie de datum bepaalt voor de proefvlucht. Dit gesprek wordt afgeluisterd....

Een telegram van het hoofdkwartier van de luchtmacht. De officiële proefvluchten met de Kangoeroe en de Boemerang worden tussen de 10de en de 30ste vanuit Sawmill op de Poolcirkel uitgevoerd. Daar moeten de vliegers, de toestellen en de technici heen.

Dat zal de jongens tegenvallen... Ze waren oververmoeid en hadden een lange vakantie hard nodig...

Dat weet ik en het spijt me erg, Cooper. Onze bazen willen de zaak zo snel mogelijk afwerken. Wat ik u vertelde, blijft natuurlijk geheim!

En de volgende dag op Tuscarora-station...

Wat een herrie bij Louverture en Lafleur! Wat spoken die twee uit?

Ze maken de hele nacht al zo'n lawaai...

?

Het komt door die beer... Lafleur is zo'n stommeling! Hij wilde dat het beest hier sliep en het heeft alles onderste boven gehaald!

Omdat hij tevreden is! Heb je dan geen greintje begrip voor dieren? Geef dat arme beest de tijd zich aan te passen!

Ik deel mijn bed niet langer met een beer... en ik laat hem ook mijn schoenen niet opeten, omdat hij zogenaamd uitgehongerd is!

Kijk uit! Hij smeert 'm! Pak hem!

Te laat!

HIER!

Hij is het restaurant in gegaan! Dat arme dier heeft vast honger.

BAR-RE
BLUEFIS

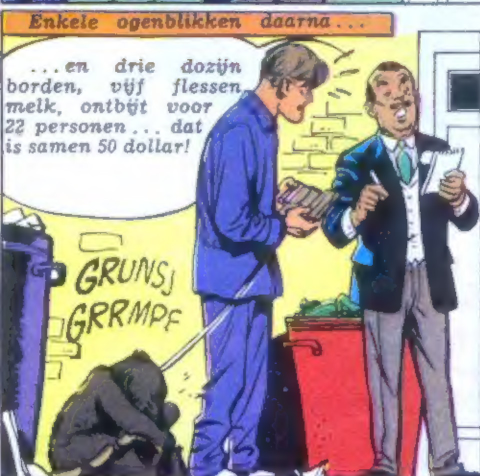
Een beer! Een beer! Hij zal ons verslinden!

Waar is-ie?

Daar, in de keuken!

WORDT VERVOLGD

DE JO

NGEN ZONDER NAAM

door Walter Gerhard **illustratie: Khing**

Misschien komt deze geschiedenis je wat fantastisch voor. Maar 't gebeurde dan ook 30.000 jaar geleden...

DE jongen zonder naam stond weggedrukt tegen de rotswand, het lichaam gespannen, het hoofd luisterend opgeheven. Soms, als het geschreeuw van de mannen in de verte hoorbaar werd, trilden z'n neusvleugels, terwijl uit z'n keel een laag woedend gegrom oprees. Op zo'n ogenblik deed hij haastig een stap naar voren, om z'n voet het volgende ogenblik weer besluiteloos terug te trekken. Hij had een gedrongen, maar uiterst lenig lichaam, deze jongen. Een kleine lendengordel van vellen had hij om. Zijn huid was donkerder dan die van de tegenwoordige mensen. Maar z'n geslacht leefde dan ook in de schemeringen der historie; het is zeker 30.000 jaar geleden sinds deze jongen zonder naam opgewonden achter de rotsen stond te luisteren naar de helle strijdkreten van de mannen van zijn stam. Zij waren 's ochtends heel vroeg uitgetrokken, als altijd op zoek naar voedsel voor de kleine groep, en toen zij op het punt stonden het grote hol waarin de stam de laatste weken onderkomen had gevonden, te verlaten, was de jongen zonder naam verlegen op hen toegekomen en hij had de aanvoerder gevraagd of hij mee mocht gaan. Gllahk was een machtig aanvoerder. Zijn worp met de zware stenen speer miste zelden of nooit en niemand wist beter een spoor te volgen, een steen te slingeren of de plaats te bepalen waar men de Libaks, de zeer schuwe kudden kleine wilde paarden, moest opwachten. Hij had, leunend op de schacht van zijn speer, de jongen een ogenblik scherp aangekeken. „Waarom wil de welp uittrekken met de wolven?"
„Ik wil niet langer welp zijn," had de jongen opgewonden gezegd. „Ik wil uittrekken, en een naam krijgen, en de speer slingeren en 's avonds bij het vuur van de mannen slapen in plaats van bij de vrouwen en kinderen." Hij had een ogenblik geaarzeld. „Ik... ik wil Tharr doden..." had hij er dan haperend aan toegevoegd, want hij was nog erg jong en er dus van overtuigd dat hij alles sneller en beter kon doen dan een oudere krijger. Toen de jongen de laatste woorden uitsprak, steeg er gelach op uit de groep mannen die achter hun aanvoerder wachtten.
Zij kenden Tharr, die wij tegenwoordig mammoet noemen. Zij kenden zijn kracht, zijn woestheid en zijn wilde woede als hij aangevallen werd. Zij vreesden weinig, maar zij vreesden Tharr, zoals dappere mannen een kracht vrezen die te sterk voor hen is.
„De welp spreekt te luid," had Gllahk gezegd. „Een wolf huilt tegen de maan, maar een man spreekt niet over daden die hij niet volbrengen kan. Nee, de welp is nog te jong om met de mannen uit te trekken."
De jongen zonder naam had de mannen de grot zien uitlopen, terwijl z'n handen zich tot vuisten balden. Het is moeilijk aan te geven waarom hij hen, voorzichtig en op grote afstand, tòch volgde, ondanks Gllahks bevel. Maar nu stond hij achter de rotswand, luisterend naar het verwaaide gerucht van het gevecht in de verte en in tweestrijd wat hij moest doen: hier blijven, of voorzichtig naar voren sluipen om te zien wat zich daarginds afspeelde. Misschien was het dat ene, schel-trompetterende geluid dat de doorslag gaf. Hij had het nooit eerder gehoord, maar het vervulde hem met een opwinding die hij nog niet gekend had en met één sprong was hij achter de rotsen vandaan en rende in de richting van het gevecht. Het terrein was hier rotsachtig en liep omhoog. Terwijl hij handig naar boven klauterde, tastte hij naar de steenslinger die aan z'n gordel hing; een kleine slinger, uitsluitend bestemd voor de jacht op vogels en klein wild: het enige wapen dat hij bij zich droeg. Het gerucht werd sterker. Hij bereikte de rand van de helling, liep even zoekend langs de brede kloof die hem van de andere zijde scheidde, vond een natuurlijke brug, gevormd door een omgevallen stam waarover brede struiken woekerden, en rende naar de overzijde. Juist toen hij de andere zijde van de kloof bereikte, hoorde hij weer dat schelle schetterende geluid, nu gevolgd door enkele wilde schreeuwen. Het volgende ogenblik had hij zich door de struiken gewrongen...
Op de open plek tussen de rotsen waren de mannen angstig uit elkaar gestoven, wild schreeuwend, hun wapens wegwerpend. De jongen tussen de struiken lette niet op hen. Zijn ogen waren gericht op het reusachtige harige beest dat brullend in het midden stond, de zware kop met de enorme omgebogen slagtanden opgeheven, de slurf opgerold. „Tharr!" Een hevige ontzetting schoot in hem op, de ontzetting van iemand die opeens een gefantaseerd iets werkelijkheid ziet worden Jarenlang had hij over de mammoet gedroomd; nagedacht over de vertellingen die over de reusachtige olifant uit de oerwereld rond de vuren gedaan werden. Toen pas zag hij de gestalte die vlak voor de kolos op de grond lag. En met ingehouden adem herkende hij de aanvoerder, Gllahk... Later wist hij nooit meer wat hem tot handelen dwong, wat hem ertoe aanzette om op te springen en naar voren te rennen, op het razende dier toe, terwijl hij met één hand de steenslinger van z'n gordel losmaakte. Het was of hij in een droom handelde, zonder nadenken, zonder precies te weten wat hij deed. Hij hoorde zichzelf schel schreeuwen, terwijl hij een steen op de kleine slinger legde en mikte.
Een vogelslinger is als wapen tegen een mammoet even toereikend als een waterpistool tegen een krokodil, maar de steen trof de behaarde reus precies op z'n teerste plaats, juist waar z'n slurf in z'n bek overging. Het geweldige beest vergat de voor hem liggende man en stortte zich razend van pijn en trompetterend van woede, op de jongen. Die wachtte de uitwerking van z'n wanhopig schot niet af. Hij draaide zich om en rende weg. Achter zich hoorde hij de mannen schreeuwen, maar dichterbij, véél dichterbij, was het doffe gebrul, de dreunende tred van de mammoet vlakbij. Een kwestie van seconden, en...
Hij bereikte de kloof een ogenblik eerder dan het razende beest. Z'n gedachten waren vreemd helder. Hij wist opeens, met een zekerheid die hem zelf verwonderde, dat er nog een kans was. Z'n blik zwierf langs de rand en vond de natuurlijke brug, de overwoekerde stam waarover hij gekomen was. Met z'n voet op de takken bleef hij staan en keerde zich om. Hij zag het beest vlak achter zich, een harige berg woede, die schel trompetterend op hem afstoof. Dan hief hij opnieuw z'n slinger en wierp zonder mikken de tweede steen. De mammoet stormde naar voren, achter het kleine figuurtje aan, dat met enkele sprongen naar de overzijde van de kloof schoot over de struikenmassa heen. Krakend braken de struiken toen de zware poten erop neersloegen.

De mannen stonden zwijgend naast de kloof, waar nu geen geluid meer uit opsteeg. Er was een blik van schuwe bewondering in hun ogen, die telkens weer de jongen zochten. De jongen zonder naam deed een stap in Gllahks richting en keek de aanvoerder, die door twee mannen ondersteund werd, onderzoekend aan.
„De welp heeft Tharr gedood. De welp is man geworden en vraagt een naam," zei hij ernstig.
Gllahk wierp hem een goedkeurende blik toe. „De welp krijgt zijn naam," zei hij langzaam. „De welp zal Tharr heten." En naar de afgrond kijkend, waarin de eerste kraaien al neerstreken, voegde hij er aan toe: „Het is een naam die de wereld doet dreunen..."

ZORRO
HÉ, CARLOS! IK WEET DAT JE THUIS BENT! DOE OPEN EN BETAAL!
BOM BOM
SERGEANT GARCIA EN ZIJN LANSIERS INNEN BIJ DE ARME BURGERS VAN LOS ANGELES ACHTERSTALLIGE BELASTINGPENNINGEN ; NIET ALTIJD ZONDER MOEITE ....

BEN JE ER ALWEER, UITZUIGER? MOET IK DAN VERHONGEREN ?
GEEN SMOESJES CARLOS... BETAAL!

IK ZAL BETALEN... DÁÁR!
H-HÉ! HELP! MOORD!
KLETS!

JE STAAT ONDER ARREST WEGENS MOORD ... EH... GEWELDPLEGING TEGEN HET WETTIGE GEZAG! IN DE CEL MET JOU !

GARCIA! JE BEROOFT DE MENSEN VAN HUN LAATSTE PESO !
DON DIEGO! REDT U ME !

IK HEB MIJN ORDERS, DON DIEGO, EN DIE VOER IK UIT... AL IS HET OOK VOOR MIJ SOMS EEN PIJNLIJKE ZAAK!

JIJ, SCHURK! AFPERSER !
MET SCHELDEN KOM JE DE CEL NIET UIT .

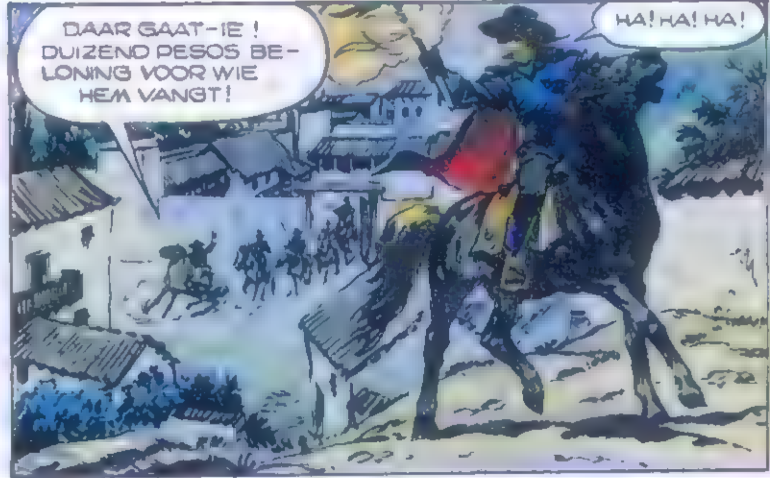

DE KAR MET DE BELASTINGPENNINGEN STAAT ONDER EEN AFDAK IN DE CUARTEL, WAAR HIJ VOORTDUREND BEWAAKT WORDT DOOR EEN LANSIER...

MAAR DIE NACHT...
HIER IS ZORRO!

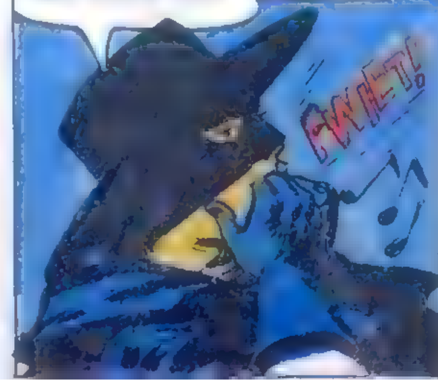
ZORRO LOKT ZIJN ACHTERVOLGERS STEEDS VERDER VAN DE CUARTEL VANDAAN. ZIJ VOLGEN DE FAKKEL, MAAR ALS ZORRO DE BOSRAND BEREIKT...

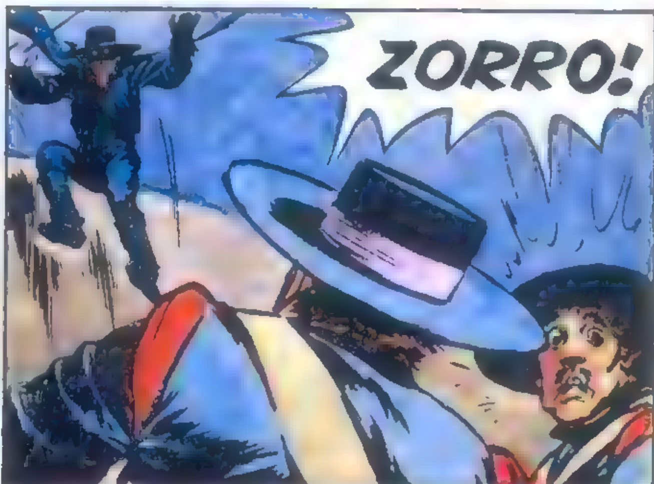

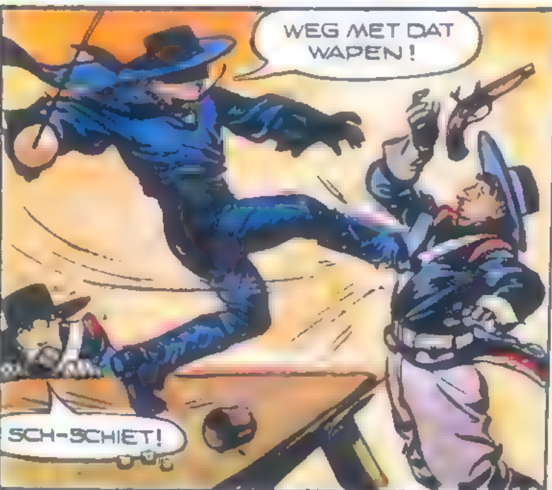

EVEN LATER, BIJ DE MUUR VAN DE CUARTEL...
GARCIA HEEFT TOCH NOG TWEE LANSIERS ACHTERGELATEN!

AH, NATUURLIJK OM DIE GELDKAR TE BEWAKEN!

HÉ, HOORDE JIJ DAT OOK? ER VIEL EEN STEENTJE VAN DE MUUR... RAAR IS DAT EIGENLIJK!

ZORRO!

WEG MET DAT WAPEN!
SCH-SCHIET!

HÉÉL RUSTIG BLIJVEN, JULLIE!

ZO, EN NU GAAN WE 'NS EEN KIJKJE NEMEN BIJ DE CELLEN.

MAAK DIE CEL OPEN! VOORUIT!

NU CARLOS ER UIT IS, MOGEN JULLIE ER DE REST VAN DE NACHT IN DOORBRENGEN!

DAT IS ALWEER GEBEURD! EN NU 'NS KIJKEN. JUIST, EEN LIJST, WAAROP PRECIES STAAT HOEVEEL IEDEREEN HEEFT BETAALD.

HIER, NEEM DEZE LIJST EN DE GELDZAK EN BRENG HET GELD TERUG NAAR DE BURGERS. BIND WEL EEN ZAKDOEK VOOR JE GEZICHT. DAARNA MOET JE NAAR MONTEREY VLUCHTEN, WAAR JE VEILIG BENT VOOR GARCIA!
SI, SEÑOR. EN DANK U!

EVEN LATER...
WAT MOET DAT DAAR IN HET HOLST VAN DE NACHT?
STEL GEEN VRAGEN. HIER IS JE GELD TERUG. EN BEDANK ZORRO!
HET WAS EEN DRUKKE NACHT, MAAR OOK EEN GOED BESTEDE!

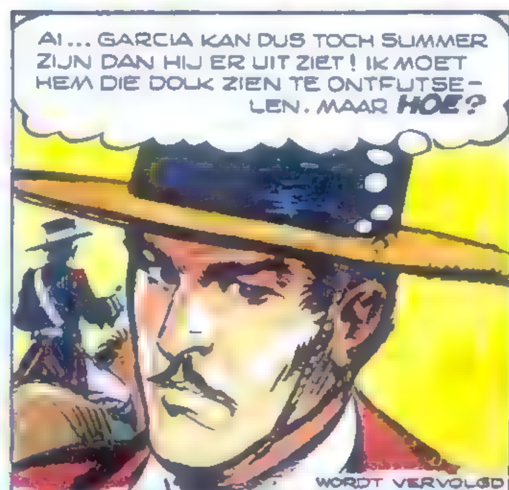

WANNEER HIJ, WEER ALS DON DIEGO, TERUG IS OP DE HACIENDA, DOET HIJ EEN ONAANGENAME ONTDEKKING...
MIJN DOLK! MIJN SIERDOLK! DIE MOET IK ERGENS VERLOREN HEBBEN...

DE VOLGENDE OCHTEND KOMEN GARCIA EN ZIJN LANSIERS VERMOEID TERUG VAN EEN VERGEEFSE JACHT. HOEWEL, VERGEEFS...
WAT HOOR IK? IS ZORRO HIER VANNACHT GEWEEST?
SI, DON DIEGO.

MAAR BINNEN NIET AL TE LANGE TIJD IS HET UIT MET ZIJN GRAPJES! ZORRO VERLOOR Z'N DOLK...EEN FRAAI WAPEN!

HET KAN NIET ANDERS OF PEDRO, DE WAPENSMID VAN MONTEREY, HEEFT DEZE DOLK GEMAAKT.

VANMIDDAG GA IK NAAR PEDRO... MET DE DOLK! HIJ ZAL ME VERTELLEN VOOR WIE HIJ HET WAPEN GEMAAKT HEEFT. EN DAN WEET IK WIE ZORRO IS!

AI... GARCIA KAN DUS TOCH SLIMMER ZIJN DAN HIJ ER UIT ZIET! IK MOET HEM DIE DOLK ZIEN TE ONTFUTSELEN. MAAR HOE?
WORDT VERVOLGD

EEN Pepp

De Pepper is ee
rig schip voo
bijna elk soo
weer. Door d
brede lage polyes
ter kuip ligt hij on
plezierig vast

er IN Pep

DE rimpels en rimpeltjes in het verweerde gezicht van de oude visser waren allang niet meer te tellen. Met samengeknepen ogen zat hij op de bank, turend naar het ranke zeilscheepje dat recht op het haventje van Durgerdam afkwam. Hij draaide zich naar de al net zo verweerde en rimpelende visser die naast hem verwoed op een stuk pruimtabak kauwde.
„Plastic," zei hij, „speelgoed."
De ander knikte, spoog een straal tabakssap in het water. „Een ding is zeker," mompelde hij bedachtzaam, „het is een bootje dat het hoogst is waar-ie het hebben moet!"
Dit was een regelrecht compliment voor ontwerper Jaap Kramer, die zijn „Pepper" behoedzaam naar de aanlegsteiger loodste. Het was zo, natúúrlijk was het zo. De boeggolf van het bootje is ter hoogte van de mast het felst en juist daar ligt ook het hoogste punt van het dek. Dat klinkt vanzelfsprekend: toch zijn er heel wat bootjes die bij een beetje storm een machtige schep water binnenkrijgen, alleen omdat de ontwerper een sierlijker, maar lager lijn belangrijk vond. Er zitten meer opzienbarende dingen in en aan de Pepper. Het bootje is helemaal gemaakt van polyester. In de houten mallen, die precies de vormen hebben van het scheepje, wordt eerst een laag polyester gespoten, daar komt een laag glasvezel overheen en daar overheen weer een laag polyester.
Waarom een boot van kunststof, kun je je afvragen, en niet van hout of metaal? Voor veel mensen is een houten boot het einde. De geur van pek en carbolineum, vinden zij, moet je tegemoet slaan als je aan boord stapt. Natuurlijk, het is allemaal heel fijn, zo'n houten boot, maar vergeet even niet wat een onderhoud er aan zit! 's Winters moet je hem binnenhalen. Al te rauw kun je er niet mee omspringen. Goed, een polyester boot is ook niet gebouwd om er betonnen paaltjes mee omver te varen, maar het materiaal is nu eenmaal elastischer dan hout. De Pepper is niet goedkoop: bij Reek-Boten in Breukelen kun je er een kopen voor 2595 gulden en dat is een heel bedrag. Maar je onderhoudskosten zijn laag. Je zult hem 'ns moeten schoonmaken. Als er een krasje in gekomen is, kun je hem na een schoonmaakbeurt in de autowas zetten en dan zie je van dat krasje echt niet veel meer. Je kunt hem ook verven. Daar zijn speciale soorten verf voor in de handel, maar als je een paar jaar totaal niet naar je boot omkijkt en er helemaal niets aan of mee doet, is het polyester er geen greintje minder van geworden en kun je na al die jaren weer zo met je scheepje wegvaren. Probeer dát nu 'ns met een houten boot... De houten kuiprand moet je er wel afschroeven, maar als je dan — ook 's winters — de boot omgekeerd op de wal legt, kan er niet veel mee gebeuren. Hij hoeft niet binnen te liggen. Er hebben al 'ns polyester boten in het ijs overwinterd zonder er schade van over te houden!
De Pepper is een ruig bootje voor haast elk soort weer. De ronde neus klimt boven elke golf uit. Met een spitse neus zou de boot een stuk sneller kunnen zijn, maar zou hij ook veel meer water overkrijgen. Door de brede lage bak ligt hij ook plezierig vast. Het grootzeil kan gereefd worden, wat wil zeggen dat je het onderste stuk een eind om de mast kunt slaan, zodat de oppervlakte van het zeil beduidend kleiner wordt. Je kunt natuurlijk ook varen met alleen het grootzeil, als je de mast in de schoen wat naar voren schuift. Als het heel hard waait, kun je de fok als grootzeil gebruiken.
Polyester is zwaarder dan water. Als een polyester kuip helemaal vol loopt, zinkt hij. Maar in de dubbele bodem van de Pepper zitten twee grote plakken schuimplastic, die er voor zorgen dat de boot onder elke omstandigheid blijft drijven. De meeste schepen hebben voor dit doel luchtkasten, vaak tegen de zijwanden, wat ruimte slorpt. Mocht de boot 'ns wat te hard tegen een steiger aan de kant gezet worden, dan loop je altijd de kans dat de kasten meegekraakt worden en toch vollopen. Het lichte schuimplastic onderin de Pepper heeft één nadeel: juist omdat het zo licht is, wil het graag omhoog komen en had de boot er minder veilig door kunnen worden. Maar de Pepper is zo gebouwd, dat hij alleen omslaat als je er werkelijk om vráágt!
Voor een groot deel weggewerkt in de dubbele bodem zit ook de zwaardkast.
Het zwaard draait om een as en kan in elke gewenste stand worden gezet. Bij een felle zijwind kun je het zeventig centimeter onder de boot laten uitsteken.
Om het idee van een badkuip weg te nemen — polyester doet nu eenmaal wat koud aan — is de buiskap van linnen en zijn de kuiprand en de bank van hout. Alles bij elkaar is de Pepper een heel plezierig bootje, waar je fijn uren mee op het water kunt doorbrengen, óók als beginner.
Maar vijfentwintighonderdvijfennegentig gulden is een boel geld...

ENKELE GEGEVENS:

Lengte	4,00	meter
Breedte	1,45	meter
Diepgang	0,20	meter
(met zwaard	0,90	meter)
Zeiloppervlak	9	vierkante meter

Links en onder: Bij een stevige bries aan de wind zeilen eist veel tegenwicht. Het draaibare zwaard helpt daar prima bij.

OOK MET EEN AUTO KUN JE HET WATER OP!

TECHNISCHE GEGEVENS.

AMPHICAR:

Motor: achterin geplaatste vier cilinder motor met waterkoeling cilinderinhoud 1147 cc [illegible] mogen 39 pk; vierversnellingsbak (voor 't rijden) [illegible] schakelbare voor het varen in [illegible] achteruit.

Onderstel: zelfdragende carrosserie (cabrioletvorm) met kuipvormig onderstuk [illegible] ophanging der vier wielen [illegible] voor en achter.

Maten en gewicht: lengte [illegible] m, breedte 1,57 m, hoogte [illegible] m, wielbasis 2,10 m, gewicht [illegible] 1050 kg, [illegible] tank [illegible] liter.

Prestaties: topsnelheden 12[illegible] (te land) en 12 (te water) [illegible] benzineverbruik te land 1 op 10 te water op [illegible] kracht 1 op [illegible] en op volle kracht 1 op 8.

HET heeft lang geduurd voor dit vaarvoertuig er eindelijk was. Telkens dook hij weer op onder diverse namen en in gewijzigde uitvoeringen op de autotentoonstellingen van de laatste tien jaren. In 1959 nog ontdekten we hem in Genève onder de naam Alligator, maar tenslotte heeft hij als Amphicar zijn uiteindelijke vorm gekregen en sinds 1 april 1961 wordt hij thans aan de lopende band gemaakt, eerst in Lübeck en thans in West-Berlijn.

Amerika bestelde er ineens maar 25.000 en daarom kwam Europa pas later aan bod. Sinds december 1962 is de Amphicar ook in ons land verkrijgbaar, eerst voor zo'n ƒ 13.000, maar nu kost hij nog geen ƒ 10.000; om precies te zijn ƒ 9550.

Hoe ze aan de naam Amphicar komen is niet moeilijk te raden. Het is een samentrekking van amfibie en car (het Engelse woord voor auto). En een amfibie is een dier, dat zowel in het water als op het land kan leven, zoals een kikker en een krokodil.

Met de Amphicar kun je je ook zowel op het land als in het water verplaatsen. In het eerste geval gedraagt hij zich net als een auto en in het laatste geval als een boot.

Om hem van onderen niet te beschadigen als hij van de weg in het water moet, of omgekeerd, staat hij iets hoger op de „poten" dan een gewone auto.

Achterin zit dezelfde motor als in de Triumph Herald-auto, maar hij heeft 2 versnellingsbakken, een om de achterwielen aan te drijven (voor het rijden) en een om de twee driebladige schroeven van onbreekbaar plastic in beweging te brengen (voor het varen).

Het onderstuk van dit vaar-voertuig is als een kuip gebouwd, waarop hij kan drijven.

Motorkap, bagagedeksel en portieren hebben stevige rubberstroken tussen de naden die, als de boot-auto te water gaat, extra-stevig gesloten kunnen worden. Bij het varen dienen de wielen als roer. Luchtspleten in de motorkap zorgen voor aanvoer van lucht en de uitlaat bevindt zich niet onder maar boven in het staartstuk. Water dat door overspoelende golven de luchtspleten binnendringt, kan met een elektrisch pompje weer worden verwijderd.

We hebben er eens mee gereden (topsnelheid 120 km/u) en gevaren (12 km/u) en dat is een bijzondere belevenis. Het moeilijkste is om in en uit het water te komen als er 'ns geen hellink je is...

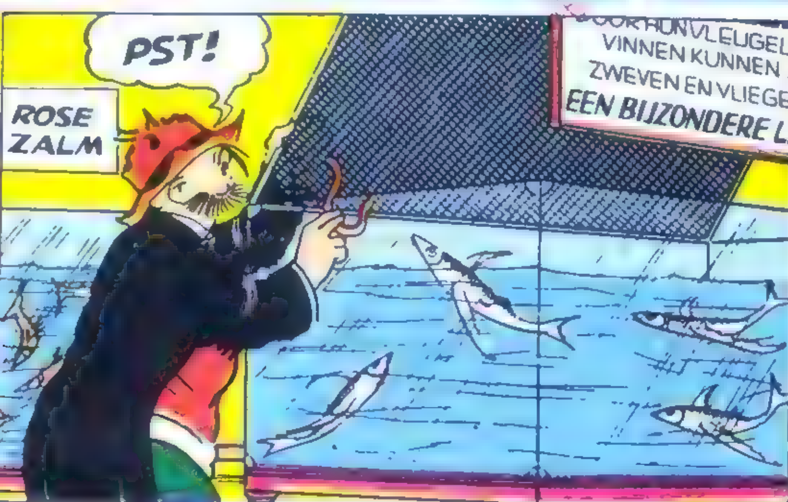

PIETJE PECH
door
C.D.RUSSELL

-VLIEGENDE VISSEN-
DOOR HUN VLEUGELACHTIGE
VINNEN KUNNEN ZE
ZWEVEN EN VLIEGEN!
EEN BIJZONDERE LEKKERNIJ

ZWEVEN EN
EEN BIJZONDERE LEKK

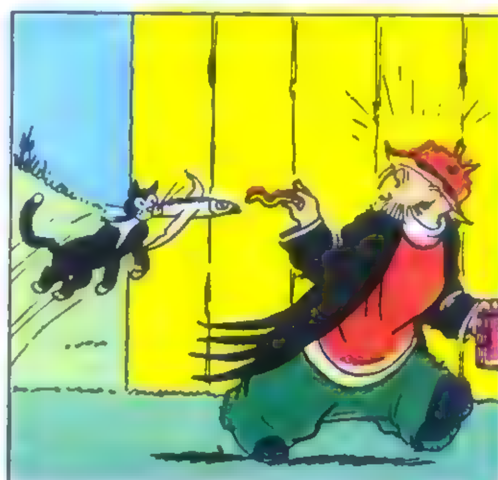

KARPERS
WITVISSEN

PST!
ROSE
ZALM
VINNEN KUNNEN
ZWEVEN EN VLIEGE
EEN BIJZONDERE L

??★!!!
!!! ??

GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

door Raymond Macherot

Chlorophyl en Minimum kunnen hun speurtocht naar Kleintje opnieuw beginnen. Als zij bij de zusters Pieksechester zijn, komt de pad dokter Batrapoelos hen daar opzoeken. Verbaasd horen onze detectives dat hij van alles op de hoogte is.

BZZZ

Kijk, achter die omheining zit Kleintje . . . èn die schurk!

Wel veldlaard! Ik vraag mij af waar wij nog op wachten! Ik zal die zaak eens even op mijn manier aanpakken!
SNIFF

Heb je genoeg van het leven, meneer Minimum?

Die schurk is erg sterk, geloof me . En Kleintje is nog steeds in zijn macht!

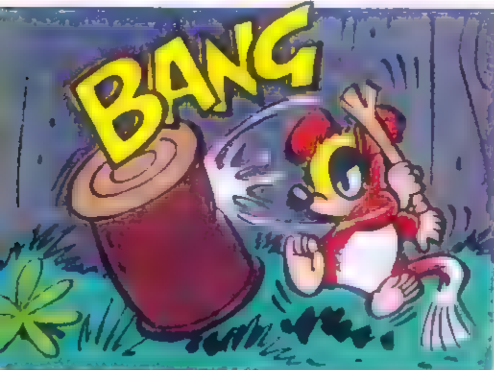

Hm! Aramis heeft mij verteld dat jullie machtige vrienden hebben
Ja, Fikske en Fido!

Kun je ze overhalen ons te helpen?
O ja, beslist!

Ik zal ze even halen!

En al gauw
Mooi! Daar zijn ze... Kom, we gaan!

Je moet hem uit zijn holletje lokken . . .
GOED!
BZZ

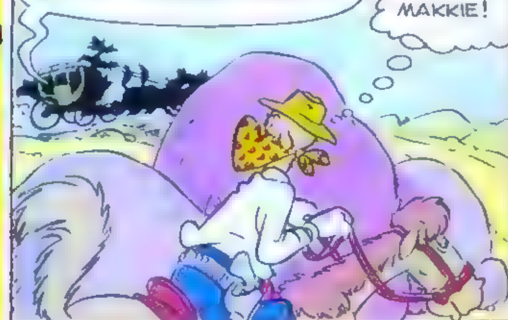

BANG

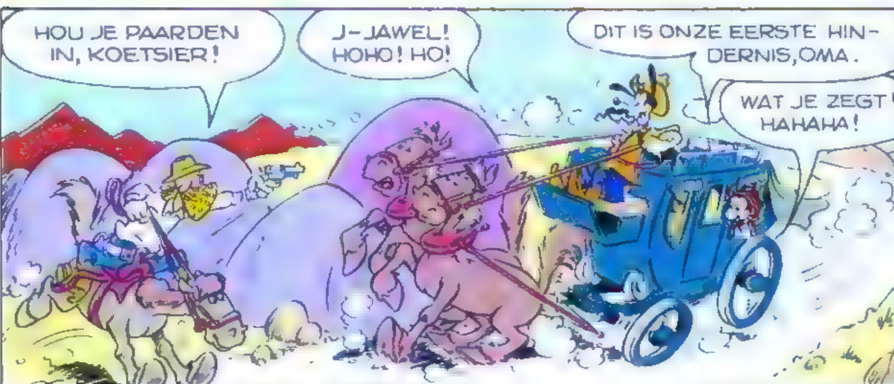

Luister, ik hoor iets . . . Daar komt-ie aan!

MEDOR!

Mickey en Goofy

Als Boris Boef, verkleed als oude vrouw, in Goofy's postkoets uit Kruithoorn probeert te vluchten, ziet hij tot zijn schrik dat Mickey óók meerijdt! De maat van Boris zal de postkoets onderweg overvallen ....

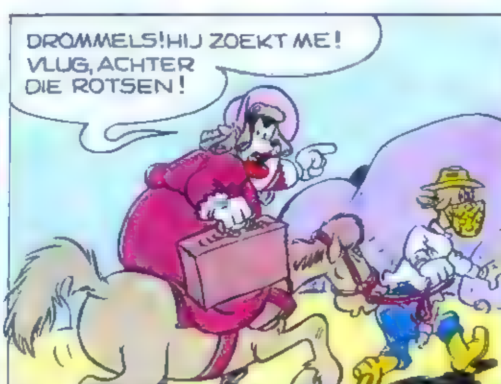

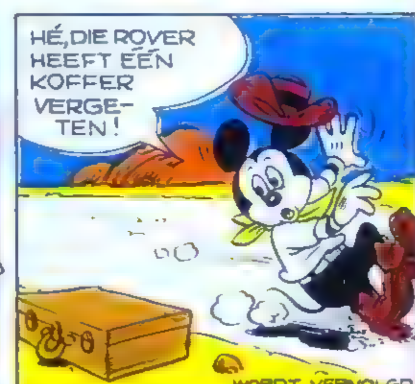

Met Rik aan de slag!

DE MOORDAANSLAG OP ANDRE LOMANS

RIK was blij toen de telefoon rinkelde. Hij was al uren bezig aan een reportage, maar kon de woorden eenvoudig niet zo formuleren als hij dat wilde. De vloer rond hem lag bezaaid met proppen papier.
Met een zucht van verlichting nam hij de hoorn op. Elke afleiding was welkom...
„Ringers!"
„Ah, blij dat je thuis bent, Rik. Met Baardemakers!"
„Dag, commissaris. Hoe is het er mee?"
„Goed, bedankt, maar het zou allemaal veel beter zijn als ik die zaak-Lomans niet in m'n schoenen geschoven had gekregen!"
„Daar heb ik iets over in de kranten gelezen... Zit er niet veel schot in?"
„Och, volgens mij zijn er maar twee verdachten: Hendrik Lakjes, de huisknecht, en Joris Bont, een neef van Lomans."
„Vertelt u er 'ns iets meer van, commissaris. Misschien kan ik helpen..."
„Goed. Daar gaan we. André Lomans, antiquair, is gisteren in de huiskamer gevonden, zwaar gewond door een revolverschot. Hij is intussen tot bewustzijn gekomen, maar de schok is zo hevig geweest, dat hij z'n geheugen heeft verloren. Hij herinnert zich niets van wat er gebeurd is. Hij werd 's middags om vijf minuten over half vijf gevonden door de huisknecht."
„Waarom bent u ervan overtuigd dat de neef of de huisknecht de schuldige moet zijn?"
„Dat was nogal eenvoudig. Zij zijn de enigen die belang hebben bij de dood van de antiquair: zij zijn de enigen die in het testament genoemd worden... De aanvaller moet opeens voor Lomans gestaan hebben, maar hij kon alleen binnenkomen door de voordeur en die was gesloten. De neef en de huisknecht hebben allebei een sleutel. Daar komt bij dat er niets verdwenen is!"
„En de dader heeft maar één schot gelost?"
„Nee... de eerste keer heeft hij Lomans waarschijnlijk gemist. Er is namelijk een kogel in een heel oud uurwerk terecht gekomen. De klok is blijven staan op vijf minuten over half twee. Dat moet dus het tijdstip van de misdaad zijn."
„Dat hoeft niet, commissaris. De dader heeft de wijzers na het schot kunnen verzetten..."
„Nee, dat kon niet. Ik heb het zelf geprobeerd, maar de kogel is zo blijven steken, dat de hele boel zo vast zit als een huis!"
„Dat is tenminste al iets. Heeft u de

verdachten aan een verhoor onderworpen?"
„Ja... de neef beweert dat hij gisteren niet bij z'n oom geweest is, maar het alibi dat hij aanvoert is niet bepaald rotsvast. Hij zegt dat hij omstreeks half twee in een zelfbedieningszaak zat te eten..."
„En de huisknecht?"
„Een half uur vóór het schot gelost werd, is hij weggegaan. Hij moest een zeldzame vaas wegbrengen naar iemand buiten de stad. Tegen half vijf kwam hij terug en toen vond hij Lomans."
„Klopt zijn alibi?"
„Ja... waarschijnlijk wel. Ik bedoel: er is wel wat speling, maar toch te weinig om hem daarop te kunnen grijpen. Ik geloof dat we hem als verdachte kunnen uitschakelen."
„Hebben de buren de schoten gehoord?"
„Een vrouw beweert dat ze iets gehoord heeft, maar ze weet niet precies wanneer en ook niet hoeveel. Ze dacht trouwens dat er alleen maar iets omviel. Ze heeft twee klappen gehoord, met een minuut tussenruimte ongeveer. Het is allemaal nogal vaag. Het lijkt me dat de dader met zijn eerste schot Lomans gemist heeft. De antiquair moet toen geprobeerd hebben te vluchten, misschien is er een gevecht ontstaan, waarbij de dader de kans kreeg nog een keer te schieten... en raak."
„Ik denk dat het anders gegaan is, commissaris. De dader heeft met zijn eerste schot de antiquair geraakt. De tweede kogel is in het uurwerk terecht gekomen..."
„Maar waarom? En wie is de dader?"
Hier werd het telefoongesprek afgebroken. Natuurlijk belde Rik meteen de commissaris op en vertelde hij hem wie de dader was en hoe hij te werk gegaan is. Maar daar kun jij ook achter komen! Als het je niet lukt, kijk je maar op pagina 30. Daar staat de oplossing van dit raadsel!

ANDY BURNETT

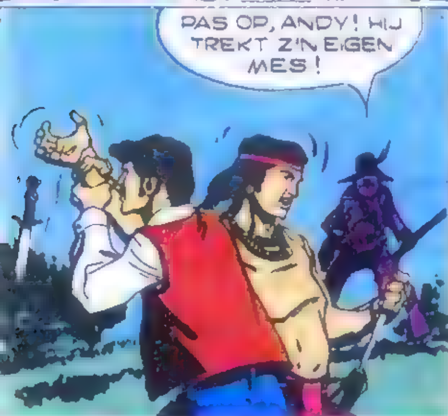

Juist als de jagers de bergen willen intrekken, vraagt senator Benton van St. Louis hun een belangryke brief te brengen aan de gouverneur in Santa Fé. Aan de grens van Nieuw-Mexico worden zy verrast door een groep Indianen .

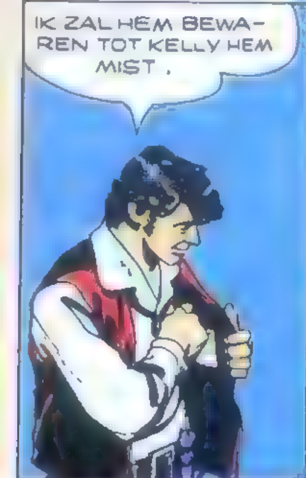

IK ZAL HEM BEWAREN TOT KELLY HEM MIST.

VAN HIERUIT GAAN WE NAAR HET ZUIDEN EN NEMEN DE KORTE WEG NAAR SANTA FE!
VOLGENS BILL LIGT DAAR DE WOESTIJN...GEEN WATER, MAAR WEL MOORDENDE COMANCHES!
DE SPANJAARDEN NOEMEN 'T DE DODENRIT, MAAR WIJ SLAAN ONS ER WEL DOORHEEN

CASEY, MORGAN EN IK GAAN NIET VERDER. WIJ TREKKEN DE BERGEN IN!
IK HAD NIET GEDACHT DAT JIJ MOEILIJKHEDEN ONTLIEP, FITZ...EN OOK GEEN DUIZEND DOLLAR!

HOU **JIJ** HET GELD VAN DE SENATOR MAAR, DAN HOUDEN **WIJ** ONZE SCALPEN!
ZOALS JE WILT, FITZ. KOM, MANNEN. LATEN WE HET KAMP AFBREKEN!

MAAR DAN...
GEMENE STREEK...OM DIE TROEP PLUNDERENDE WILDEN VANNACHT OP ONS AF TE STUREN!
JA, VOORAL WANNEER ZE ANDEREN NAAR HUN JACHTGEBIEDEN VOLGEN!
SOMMIGE KERELS HEBBEN OOK ALTIJD PECH!

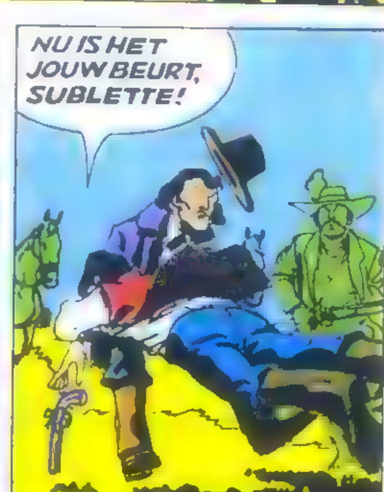

HET HEEFT GEEN ZIN HEN TE VOLGEN, SUBLETTE! ZIJ BRENGEN 'N BRIEF VOOR SENATOR BENTON NAAR SANTA FE!
HOOGST INTERESSANT... ALS HET TENMINSTE OVER DE HANDEL GAAT! LAAT 'NS ZIEN!

HET GAAT JE NIET AAN, SUBLETTE. BEMOEI JE MET JE EIGEN ZAKEN.
DE BRIEF ZIT IN DE ZAK VAN KELLY'S JASJE!
DEK ME, JONGENS!

SUBLETTE FOUILLEERT KELLY, TERWIJL ZIJN MANNEN HUN GEWEREN OP DE ANDEREN RICHTEN.
GEEN BRIEF TE VINDEN!
IK BEN NET ZO VERBAASD ALS JIJ, SUBLETTE! IK HAD HEM! MISSCHIEN VERLOREN?

NA DE KLEREN VAN BILL EN JOE DOORZOCHT TE HEBBEN KOMT SUBLETTE BIJ ANDY...
IK WAARSCHUW JE, SUBLETTE... ***RAAK ME NIET AAN!!!***
HOUDEN JULLIE DIE KNAAP EVEN IN BEDWANG.

ALS TILTON EN EEN ANDERE TRAPPER VLAKBIJ HEM ZIJN, SCHIET ANDY VOORUIT...

NU IS HET JOUW BEURT, SUBLETTE!

TERWIJL ANDY SUBLETTE BESPRINGT, NEMEN DE ANDEREN HUN KANS WAAR EN VALLEN DE VERRASTE TRAPPERS VAN DE ANDERE TROEP AAN ...
JULLIE NEMEN JE PAARDEN EN VERDWIJNEN!

EN EVEN DAARNA...
NEEM FITZPATRICK, CASEY EN MORGAN MEE! JULLIE HEBBEN MEER AAN HEN DAN WIJ!

VOORUIT, FITZPATRICK, GEMENE VERRADER!

WIJ VERTREKKEN OOK METEEN. HET IS 'N HEEL EIND, TERUG NAAR ST. LOUIS!
IK DACHT DAT WE DEZE BRIEF NAAR SANTA FE ZOUDEN BRENGEN?

IK VOND HEM BIJ DE PUT. KELLY MOET HEM DAAR VERLOREN ZIJN.
JIPPIE! SANTA FE, WE KOMEN ER AAN!
HOU JIJ HEM, ANDY! BIJ JOU IS-IE VEILIGER!

ZIJ VOLGEN HET SPOOR VAN DE DODENRIT DOOR DE WOESTIJN EN SLAAN IN SPAANS NIEUW MEXICO HUN KAMP OP...
WE ZIJN DOOR HET COMANCHE GEBIED HEEN. VAN HIER NAAR SANTA FE IS HET EEN PEULESCHILLETJE!
TENZIJ DE SPAANSE GRENSPATROUILLE ONS SNAPT EN TERUGZET OVER DE GRENS. ZIJ WILLEN GEEN AMERIKANEN IN DIT LAND!

MET SENATOR BENTONS BRIEF KOMEN WE ER WEL DOOR!
JA... ALS DE SPAANSE SOLDATEN HEM TENMINSTE LEZEN VÓÓR ZE GAAN SCHIETEN!

KIJK! SOLDATEN!
VLUCHTEN HEEFT GEEN ZIN. ONZE PAARDEN ZIJN UITGEPUT!
MAAK ZE NIET KWAAD VÓÓR WE WETEN WAT ZE WILLEN!

IN NAAM VAN DE GOUVERNEUR BEVEEL IK JULLIE ONMIDDELLIJK NIEUW MEXICO TE VERLATEN!
WIJ HEBBEN EEN BRIEF VAN SENATOR BENTON VOOR UW GOUVERNEUR, KOLONEL.

IK HEB DE BRIEF HIER BIJ ME...
WORDT VERVOLGD

BOB SPAAK op zijn sport praatstoel

OP het programma en (altijd weer) in de belangstelling staat de Ronde van Frankrijk, die maandag voor de 51ste maal van start zal gaan en die wel weer in een overwinning van de Fransman Jacques Anquetil zal eindigen, als... dat tenminste niet verhinderd wordt doór een paar Nederlandse renners. Ik denk aan Jan Janssen, aan Peter Post ook, maar ik geloof, dat ik hun kansen toch maar beter niet kan overschatten. Het is ten slotte nog nooit een Nederlander gelukt hoger dan op de vijfde plaats van het algemeen klassement te finishen...

Anquetil heeft de Tour de France nu viermaal gewonnen. Voor de eerste keer in 1957, daarna in 1961, 1962 en 1963. Ab Geldermans, die tot de ploeg van Anquetil behoort, heeft vorig jaar zijn **kopman** de grootste wielrenner aller tijden genoemd. Hoewel dat in de eerste plaats een kwestie van persoonlijke smaak en waardering is, kun je je toch wel voorstellen waarom Geldermans zoveel bewondering voor de Franse renner heeft. Anquetil heeft in de loop der jaren talrijke overwinningen behaald, waarbij zeer opzienbarende. Vorig jaar was hij wel bijzonder op dreef. Hij won Parijs-Nice (toen voor de derde maal al!), de Ronde van Spanje en van de Dauphiné Liberé. Plus de grote Tour, waarin hij twee tijdritten als snelste reed, maar hij deed er bovendien nog een paar etappe-overwinningen bij, zodat niemand aan zijn veelzijdigheid behoefde te twijfelen.

Jacques Anquetil komt uit Normandië, is geboren op 8 januari 1934 en dus nu dertig jaar oud. Dertien jaar geleden debuteerde de bleke jongen met een succes in een tijdrit voor nieuwelingen in Rouaan, een paar jaar later al startte hij als beroepsrenner en boekte hij overwinningen in belangrijke wedstrijden: de Grote Prijs der Naties, de Grote Prijs van Lugano en de Grote Prijs van Nice. Daarna zijn nog vele triomfen gevolgd, die we niet allemaal zullen opsommen. We zullen een keus doen: Frans kampioen in de achtervolging (1955), werelduurrecordhouder met 46 km en 159 meter (1956), allerlei Grote en nog grotere Prijzen, de Ronde van Italië, die van Spanje, viermaal de

DE „TOUR" IS ONDERWEG

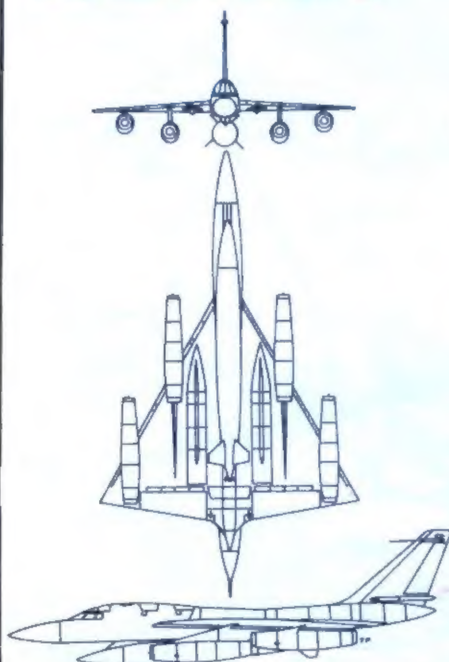
Tour de France en nog talrijke etappewedstrijden. Alles bij elkaar een geweldige en imponerende lijst, die het begrijpelijk maakt waarom Ab Geldermans deze Anquetil de grootste wielrenner aller tijden noemde.
Zal Jacques Anquetil ook ditmaal weer als triomfator in Parijs terugkeren? Moeilijk te zeggen. De concurrentie van Nederlandse en Belgische zijde lijkt dit jaar niet gering, maar dat behoeft nog niet te betekenen dat Anquetil bereid zal zijn de heerschappij uit handen te geven. Nou ja, we zullen het gauw genoeg weten. We zullen het via de radio horen, we zullen het in de krant lezen of op het tv-scherm zien. En dan denk je natuurlijk dat alle verslaggevers gedurende de Tour overal met hun neus bovenop zitten. Zo was het vroeger wel, maar dat kan tegenwoordig nauwelijks meer. De voornaamste bron van inlichtingen gedurende de Ronde van Frankrijk is „Radio Tour". In de volgauto's die allemaal op dit „wielrenstation" zijn aangesloten, kun je vrijwel van minuut tot minuut horen wat er in de wedstrijd gebeurt. Grijgt Gilbert Desmet een lekke band, dan wordt dat onmiddellijk bekendgemaakt; heeft Henri Anglade last met zijn derailleur, dan aarzelt de spreker niet het nieuws terstond aan de volgers mede te delen, en hetzelfde gebeurt wanneer Jan Janssen een ontsnappingspoging onderneemt en Piet van Est een tegenaanval inleidt. Enfin, je snapt het, wanneer je op je gemak gesteld bent, dan kun je de Tour, lui achterovergezakt in de kussens van je wagen, met het **oor** volgen; alles, maar dan ook alles word je verteld. **Máár**... iemand, die een beetje pit heeft en de dingen graag zelf wil zien, trekt er natuurlijk op uit om zo mogelijk een ontsnappingspoging helemaal mee te beleven. De leiding van de Tour is weliswaar gedwongen aan het heen en weer jakkeren van volgauto's paal en perk te stellen (er zijn vele tientallen auto's in de karavaan en als men iedereen zijn gang maar liet gaan, dan zouden er stellig ongelukkien gebeuren, om nog maar niet te spreken van de last die de renners zouden ondervinden), maar iemand die het een beetje verstandig aanlegt, kan toch een heleboel zien. En beslist meer dan alleen maar een finish. Ook gekke dingen misschien, al is daarop, sinds Hassenforder uit de Ronde van Frankrijk verdwenen is, niet zo veel kans meer. Hassenforder zorgde altijd voor aparte stuntjes. Die kon, bij de doortocht door een dorpje, plotseling het peloton verlaten, de stoep oprijden en kris-kras tussen de tafels en stoelen van een terrasje doorschieten, waarbij hij links en rechts nog niet lege flessen meepikte. Maar „Hassen", zoals ze hem noemden, doet niet meer mee. De Tour draait echter door en je zult er de komende weken weer het nodige over zien en horen.

DE B-58 HUSTLER

TECHNISCHE GEGEVENS CONVAIR B-58A HUSTLER:

Afmetingen: spanwijdte 17,32 m; lengte 29,49 m; hoogte 9,12 m.
Motoren: vier General Electric J79-GE-5B straalmotoren van 7075 kg stuwkracht elk, met nabranding. Meer dan 56.780 liter brandstof kan worden meegevoerd.
Prestaties: max. snelheid normaal Mach 2 (2118 km/u.), plafond hoger dan 18.300 meter.
Startgewicht: meer dan 72.570 kg.

DOOR HUGO HOOFTMAN

ER zijn onafzienbare rijen straalbommenwerpers in Amerika vernietigd, allemaal Boeing B-47 Stratojets, zesmotorige straalbommenwerpers die als verouderd werden beschouwd. Een enorm, messcherp blok hakt de neus met cockpit en al finaal van de romp en in grote moten gaan de vliegtuigen dan in ovens om gesmolten te worden. Op deze wijze willen de Amerikanen de Russen tegemoet komen op het gebied van de „ontwapening". Maar geloof niet dat de Amerikanen hun modernste bommenwerpers zo vernielen.
De Convair B-58 Hustler, de eerste Amerikaanse supersone bommenwerper, is nog volop in dienst en onlangs werd zelfs bekend dat men erover denkt, dit toestel opnieuw in produktie te gaan nemen, nadat er 116 exemplaren van zijn gebouwd. De B-58 Hustler heeft vier straalmotoren en kenmerkt zich door de gestroomlijnde „bak" onder de romp, waarin brandstof en bommen kunnen worden meegevoerd. De bemanning bestaat uit drie koppen, die achter elkaar zitten, elk in een afzonderlijke cockpit die als„ capsule" in geval van nood afwerpbaar is.
Het prototype van de Hustler vloog op 11 november 1956 en het toestel kwam in het nieuws toen het nonstop over de oceaan naar Parijs vloog in goed drie uur. Enkele dagen daarna verongelukte deze Hustler tijdens een demonstratie boven Le Bourget.
Er vliegt in Amerika ook een Hustler als „vliegende proefbank". Dit toestel, de NB-58A, heeft een General Electric J93-GE-3 straalmotor onder de romp om deze in de lucht te testen. Ook vliegen enkele TB-58A trainers rond, die van dubbele besturing zijn voorzien. B-58's hebben een snelheid van Mach 2.09 gehaald, rond 2220 km per uur. Zij kunnen tijdens de vlucht door KC-135 tankers van nieuwe brandstof worden voorzien. Drie squadrons van Strategic Air Command zijn met de B-58 uitgerust. De reusachtige deltabommenwerper heeft een op afstand bediend 20 mm zeesloops-Vulcankanon in het puntje van de staart, waarmee dus achterwaarts geschoten wordt. Ditzelfde kanon zit onder in de rompneus van onze super Starfighters. Het zal heus nog wel even duren vóór de Amerikanen hun Hustlers in stukken gaan zagen...

OPLOSSING VAN BLZ. 25

DE MOORDAANSLAG OP ANDRÉ LOMANS

De huisknecht was de schuldige. Hij heeft op Lomans geschoten, veronderstelde dat hij dood was en zette toen de wijzers van de klok een half uur voor, waarna hij met z'n tweede schot de wijzers klem zette. Toen hij meteen daarna de vaas ging wegbrengen, had hij een pracht alibi....

HET GEHEIM VAN DE EENHOORN

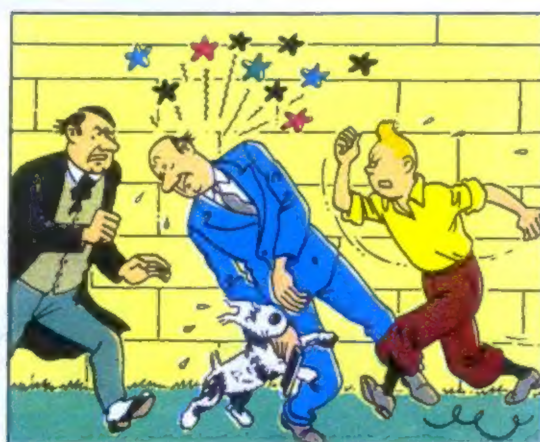
Als Kuifje met de twee schurken terug komt bij het kasteel, wordt hij daar door Nestor neergeslagen. De rollen zijn weer eens omgedraaid en het ziet er voor onze vriend niet al te best uit...

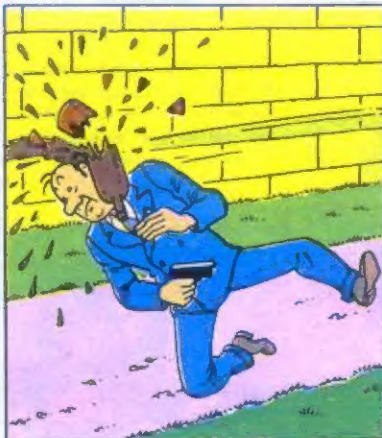

KUIFJE

HET GEHEIM VAN DE EENHOORN

PEP — Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z, Postbus 497. Telefoon 020-731361. Prijs 45 ct., per week 35 ct. (postabonnementen ƒ 4,55 per 13 nummers. Giro 330021). **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164, P.C.R. 86491. Prijs 7 frank. Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.